

25. 5. 2025–1. 6. 2025 * LV * 2313

Župnijski list stolne župnije

~ Ljubljana Sv. Nikolaj ~

6. VELIKONOČNA NEDELJA

»Vse teče.« Zemlja s svojim dogajanjem skozi brezbrežnost prostora, čas skozi minljivost, da se vse nenehno spreminja. Tako v spominu iščemo, kje smo bili in kako nam je bilo včeraj, pa s slutnjo domnevamo, kje bomo jutri in kaj nas utegne doleteti. Sedanjost od trenutka do trenutka polzi skozi nas, nas včasih boža z obzirno mehko, drugič oplazi z grobo trdoto, pa vedno preseneča in nas obdeluje. In vendar ne teče in ne mineva prav vse. Nad vsem in tudi v vsem so stvari, ki so večne in s tem nespremenljive. »In one stale bodo brez nehanja,« zato zapoje Dante. Vera prav te bolj ceni kot one minljive. Janezovo preroško videnje in opis nebeškega Jeruzalema jih zajmeta v enem zamahu: **sijaj**, ki je odraz veličastva Božje svetosti, **trdno obzidje**, ki stoji na nepreklicni trdnosti in zvestobi Božjim zapovedim, kar ustvarja enost; **odprtost** na vse

strani, kar je spoštljivo sprejemanje vsakega človeka in upoštevanje vrednot vsake kulture, čemur smemo reči katoliškost; in onih **dvanajst temeljnih kamnov**, ki so temelji verovanja, meri na apostolskost. Štiri znamenja Cerkve, kot jo je ustvaril Kristus kot način in prostor svojega nenehnega učlovečevanja, odreševanja in posvečevanja sveta. Saj niso jasno vidna, niso popolna, saj šele nastajajo, zato jih nekateri ne opazijo, so pa dovolj vidna, da jih tisti, ki Boga iščejo, morejo opaziti. Turisti sami navadno iščejo stvari, ki jih zanimajo. Te si ogledujejo, jih slikajo, da se jih še doma spomnijo. Dober vodič pa jih bo opozoril na druge, ki so dragocene, pa bi jih sami zgrešili. Cerkve z vso svojo kulturo so dragocene, toda nevidni Kristus v njih je njihovo pravo bogastvo in lepota ter njihovo pravo življenje.

Anton Slabe

ROMARJI UPANJA – iz katehez pokojnega papeža Frančiška o upanju

TRINAJSTA KATEHEZA: Krščansko upanje je utemeljeno na Besedi

Apostol Pavel nam že nekaj časa pomaga bolje razumeti, kaj je krščansko upanje. Tokrat v ospredje odlomka iz Pisma Rimljanom postavlja dve, za naše življenje in vero, zelo pomembni drži: potrpežljivost in tolažbo. Takole pravi:

»Mi, ki smo močni, smo dolžni prenašati slabosti šibkih, ne pa ugajati sebi. Vsak izmed nas naj skuša ugoditi bližnjemu, in sicer v njegovo dobro in njegovo izgraditev. Kar koli je bilo namreč napisano pred nami, je bilo napisano v naše poučenje, da bi oprti na potrpežljivost in na tolažbo, ki jo daje Pismo, imeli upanje. Bog potrpežljivosti in tolažbe pa vam daj, da bi bili med seboj istih misli, v skladu s Kristusom Jezusom« (Rim 15,1-2.4-5).

Potrpežljivost bi lahko imenovali tudi vztrajnost: to je zmožnost nekaj prenašati, nositi na ramenih in vztrajati tudi, kadar se zdi, da je breme preveliko ali pretežko. Tolazba pa je milost, da znamo v vsaki situaciji, tudi kadar smo razočarani ali trpimo, sprejeti in pokazati na Božjo usmiljeno navzočnost in njegovo delovanje. Sveti Pavel nas spominja, da se potrpežljivost in tolažba na poseben način kažeta v Svetem pismu. Najprej usmerja naš pogled na Jezusa, da ga bolje spoznamo in mu postavjamo vedno bolj podobni, nato pa nam razodeva, da je Gospod res Bog potrpežljivosti in

tolažbe, vedno ostaja zvest svoji ljubezni do nas in se nikoli ne naveliča ljubiti.

S tega vidika razumemo tudi

apostolovo začetno izjavo: Mi, ki smo močni, smo dolžni prenašati slabosti šibkih, ne pa ugajati sebi. Izraz »mi, ki smo močni« bi se lahko zdel ošaben, vendar po logiki evangelija vemo, da ni tako. Ravno nasprotno, kajti naša moč ne prihaja od nas, ampak od Gospoda. Kdor v svojem življenju doživi zvesto Božjo ljubezen in njegovo tolažbo, je sposoben in ima celo dolžnost biti blizu svojim šibkejšim bratom in sestram ter prevzeti njihove slabosti. Če ostanemo blizu Gospodu, bomo imeli moč, da bomo blizu tudi najbolj potrebnim, da jih bomo tolažili in jim dajali moč.

Božja beseda goji upanje, ki se konkretno izraža v medsebojnem služenju. Tudi kdor je 'močan', prej ali slej doživi krhkost in potrebuje tolažbo drugih; in obratno, v slabotnosti je vedno mogoče ponudi-

ti nasmeh ali roko pomoči bratu v težavah. Skupnost na ta način »z enim srcem in z enim glasom slavi Boga«. Vse to je seveda mogoče, če v središče postavimo Kristusa in njegovo Besedo, saj je On močni, On je tisti, ki nam daje moč, potrpežljivost, upanje in tolažbo. On je tisti, ki skrbi za vsakega od nas

in nas kot Dobri pastir nosi na svojih ramenih in objema z nežnim in skrbnim pogledom. V njem se Oče razodeva kot Bog potrpežljivosti in tolažbe. Tako spoznamo, kako naše upanje ne temelji na naših sposobnostih in močeh, ampak na Božji podpori in zvestobi njegove ljubezni, torej na Božji moči in tolažbi.

»LJUBEZEN IN EDINOST« – nekaj misli iz nedeljske pridige papeža Leona XIV.

Ljubezen in edinost. To sta dve razsežnosti poslanstva, ki ga je Jezus zaupal Petru. Kako lahko Peter opravi to nalogo? Evangelij nam pravi, da je to mogoče samo zato, ker smo v svojem življenju izkusili neskončno in brezpogojno Božjo ljubezen, tudi v uri neuspeha in zanikanja.

Petru je torej zaupana naloga, da »bolj ljubi« in da svoje življenje za čredo. Petrovo službo zaznamuje prav ta darovanijska ljubezen, kajti Rimska Cerkev predseduje v ljubezni in njena prava avtoriteta je Kristusova ljubezen. Nikoli ne gre za to, da bi lovili druge in si jih podvrgli z versko propagando ali sredstvi moči, ampak vedno in samo z ljubeznijo, kot je to počel Jezus. [Peter] je poklican, da služi veri svojih bratov in hodi skupaj z njimi. Vsi smo namreč »živi kamni« (1 Pt 2,5), poklicani s svojim krstom, da gradimo Božjo zgradbo v bratskem občestvu, v harmoniji Duha, v sožitju različnosti.

To, bratje in sestre, želim, naj bo naša prva velika želja: enotna Cerkev, znamenje edinosti in obče-

stva, ki postane kvas za spravljen svet. Svetu želimo povedati s ponižnostjo in veseljem: glejte na Kristusa! Približajte se Njemu! Sprejmite njegovo Besedo, ki razsvetljuje in tolaži! Prisluhnite njegovemu predlogu ljubezni, da postanemo njegova edina družina: v edinem Kristusu smo eno.

To je misijonarski duh, ki nas mora poživljati, ne da bi se zaprli v svojo malo skupino ali se počutili vzvišene nad svetom. Poklicani smo darovati Božjo ljubezen vsem, da bi dosegli tisto edinost, ki ne izniči razlik, temveč krepi osebno zgodovino vsakega človeka ter družbeno in versko kulturo vsakega ljudstva.

Bratje, sestre, to je ura ljubezni! Božja dejavna ljubezen, ki nas dela med seboj brate, je srce evangelija. Z lučjo in močjo Svetega Duha gradimo Cerkev, ki temelji na Božji ljubezni in znamenju edinosti, misijonarsko Cerkev, ki odpira svoje roke svetu, ki oznanja Besedo, ki pusti, da jo vznemirja zgodovina, in ki postane kvas harmonije za človeštvo.

DOGODKI PRED NAMI

- **V torek, 27. 5.,** bo ob godu bl. Alojzija Grozdeta ob 18.30 sveta maša in po njej procesija v organizaciji Katoliške mladine. Maševal bo študentski duhovnik Matevž Mehle. Lepo vabljeni!
- **V sredo, 28. 5.,** bodo ob 18.00 slovesne večernice pred praznikom Gospodovega vnebohoda. Lepo vabljeni!
- **V četrtek, 29. 5.,** na vnebohod, bodo svete maše po prazničnem redu. Večerno sveto mašo bo daroval gospod nadškof. Obenem na ta dan goduje tudi Maksim Emonski. Namesto celodnevnega češčenja bo Najsvetejše izpostavljeno po sveti maši ob 11.00 pa do 16.00. Lepo vabljeni!

GODOVI IN PRAZNIKI

- **Nedelja, 25. 5.: 6. VELIKONOČNA NEDELJA**
- **Ponedeljek, 26. 5.:** sv. Filip Neri, duhovnik, *prošnji dan*
- **Torek, 27. 5.:** bl. Alojzij Grozde, mučenec, *prošnji dan*
- **Sreda, 28. 5.:** sv. German Pariški, škof, *prošnji dan*
- **Četrtek, 29. 5.: Gospodov vnebohod, slovesni praznik**
- **Petek, 30. 5.:** sv. Kancijan in drugi oglejski mučenci
- **Sobota, 31. 5.:** obiskanje Device Marije, praznik
- **Nedelja, 1. 6.: 7. VELIKONOČNA NEDELJA**

ŠMARNIČNA POBOŽNOST

je v stolnici vsak dan ob 8.30, pri večerni sveti maši, ter ob nedeljah ob 15.30. Lepo vabljeni!

URNIK SVETIH MAŠ

DELAVNIKI:

6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 18.30

OB PRVIH SOBOTAH IN PRVIH PETKIH: tudi ob 16.00

NEKATERI CERKVENI PRAZNIKI NA DELOVNI DAN:

6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 16.00, 18.30

NEDELJE:

6.30, 8.00, 9.00, 10.30, 11.30, 12.30, 16.00, 18.30

SKUPNA MOLITEV V STOLNICI

Vsak dan 8.30 in 18.00: rožni venec

Nedelja 15.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

Prvi četrtek

Po večerni maši molitev v čast svetemu Jožefu

Prvi petek 8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim, 15.00: ura Božjega usmiljenja

Prva sobota 8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

Mobilna aplikacija
Stolnica

TBB – stolniška oznanila
izdaja Stolni župnijski urad.
Odgovarja Roman Starc, župnik.
Dolničarjeva 1, Ljubljana.
roman.starc@rkc.si / 041/746 354
<https://zupnija-lj-stolnica.rkc.si>

Informacije dobite tudi na spletnem
naslovu: <http://stolnica.com>
Stolnica - Ljubljana - Cathedral
@stolnica

